

Pressen skrev:
Om Pellucid

Den talentfulde gæstekoreograf Kuik Swee Boon fra Singapore, har skabt det stærke, intense værk "Pellucid" til Mancopys fire dansere, og han er en mand der kan sit koreografiske håndværk. Hans bevægelsessprog er poetisk, sensitivt og originalt. I en melankolsk og lettere skrattende pianostemning glider de dygtige dansere over gulvet, går på væggene, løftes højt og trækkes lavt over gulvet i organiske bevægelser og delikate trin.

Jette Skjoldborg, d. 7.11.09. Århus Stiftstidende

Under en lavhængende lampependel trækkes, glides og støttes den lille lyse Katri Siipola bestandigt tilbage af sin partner (den bundsolide Johan Ohlson) til det klaustrofobiske hvide gulvkvadrat, der i starten udgør hendes begrænsede bevægelsesrum...

Majbrit Hjeltsbo, d.13.11.09, Weekendavisen

Pellucid handlar om att vara fången i, röra sig i, vidga och inta ett rum. Detta gör Mancopys fyra fina dansare, Katri Siipola, Lodie Kardouss, Taneli Törma och Johan Ohlson, både dynamisk, djuriskt och med stor följsamhet i den mycket originella koreografin till Darren Ng och Ryuichi Sakamotos bl.a. följsamt klingande pianomusik.

Vibeke Wern, 16.11.09, Danstidningen

Pellucid er skabt af den singaporeanske koreograf Kuik Swee Boon, og er i al sin enkelhed: en fascinerende, poetisk, lokkende og mest af alt smuk koreografi, hvor alting ser ud til at passe perfekt sammen.

Mads Kamp, freelance anmelder

Om NOW

Et tema for dansen (sådan som jeg så den) var dansernes blikretninger, der hele tiden skiftede med hovedets vrid og var styrende for bevægelsens forplantning ud i krop og lemmer, med undtagelse af en enkelt kluddermor-sekvens, der blev svajet og vajet med lukkede øjne. Der var øjeblikke med fintfølelse intimitet mellem danserne. Et kurmageri med dyrelude mellem mjavende Katri Siipola og knurrende Taneli Törma kaldte på smilet.

Majbrit Hjeltsbo, d.13.11.09, Weekendavisen

*Jens Bjerregaard har i og med Now, för första gången kastat sig in i ett improviserat verk. Den annars alltid så strakt strukturerade koreografen har helt enkelt prövat på en typ av formsökande som han annars alltid motsatt sig. Lyckligtvis finns det en för publiken klar struktur med överordnade regler i Now. Till den väljs olika musikstycken av Mozart slumpmässigt från den ena föreställningen till en andra, medan en dansares uppläsning av ett utdrag ur Oscar Wildes **Dorian Grays porträtt** är ett bra återkommande motiv...*

... Det råder en fin energi mellan dansarna och inte minst den lilla blonda Katri Siipola är väldigt uppfinningsrik i sitt rörelsespråk i den gott och väl en och en halv timme långa improvisationen som absolut inte känns för lång.

Vibeke Wern, 16.11.09, Danstidningen

Konceptet er, at danserne ikke ved hvilken musik de skal danse til, og teknikerne ved ikke hvor danserne går hen i forhold til lyset osv. Dette lyder umiddelbart kaotisk, og det ville det også være hvis systemet ikke var der. Systemet holder det hele sammen. Danserne ved hvad de laver, og det samme gør teknikerne, hvilket betyder at improvisationen er i helheden og ikke delene, hvilket er meget forfriskende og underholdende.

...NOW er lidt af et "tænkt" barn, og måske er det et af de geniale. Respekt til Bjerregaard og Mancopy for at gennemføre og afprøve det.

Mads Kamp, freelance anmelder